

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 185/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť súdneho exekútora Ing. K. M., K., zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., Advokátka kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky oznámením Krajskej prokuratúry v Košiciach č. Kc 129/07-17 z 22. januára 2008 o odložení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co 417/06 z 26. apríla 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť súdneho exekútora Ing. K. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. apríla 2008 doručená sťažnosť súdneho exekútora Ing. K. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) oznámením Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. Kc 129/07-17 z 22. januára 2008 o odložení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Co 417/06 z 26. apríla 2007.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa podnetom z 20. júna 2007 doručeným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) domáhal podania mimoriadneho dovolania proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 5 Co 417/06 z 26. apríla 2007.

Generálna prokuratúra podnet sťažovateľa postúpila krajskej prokuratúre, ktorá listom z 22. januára 2008 č. Kc 129/07-17 sťažovateľovi oznámila, že (z dôvodu v liste uvedenom) neboli splnené podmienky na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 5 Co 417/06 z 26. apríla 2007.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: *„Porušovateľ (krajská prokuratúra, pozn.) konštatuje, že jednou z podmienok na podanie mimoriadneho dovolania je skutočnosť, že nápravu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, ktorú podmienku v danej veci nezhladol. To preto, že pochybenie súdu môže byť napravené v rámci dovolania.*

S uvedeným sa nestotožňujem a mám za to, že porušovateľ mi odňal právo konať o mimoriadnom opravnom prostriedku a takto sa domáhať nápravy rozhodnutia, ktoré inú nápravu, než prostredníctvom mimoriadneho dovolania a preto aj predmetného podnetu nemá.

Porušovateľ bez opory v zákone skonštatoval, že dovolaním žalobkyne bude posudzované aj mnou namietané právo, čo pre danú vec má za dostačujúce ...

Pre posudzovanie môjho nároku, či práva ktorého sa domáham, je irelevantné, že o rovnakú vec podala dovolanie aj žalobkyňa. Iba na margo samotných jej dôvodov sa mi žiada uviesť, že aj keď napadá (z časti) rovnakú skutočnosť, dôvody môjho podnetu sú širšie (súdny poplatok a výška trov právneho zastúpenia), kde ani z tohto pohľadu by sa vec neposudzovala pre mnou namietané dôvody.

Skutočnosť, že žalobkyňa napadla uznesenie o trovách konania dovolaním, nemá právny význam pre okolnosť, že rovnaké právo (ale iným právnym prostriedkom) som uplatnil ja sám, resp. , že ho uplatniť chcem. Naopak, ňou podaným opravným prostriedkom nevznikajú pre mňa účinky možnosti nápravy, ak som takéto právo sám nevyužil.

Je vylúčené, aby mi bolo odňaté právo na opravný prostriedok preto, že toto právo využil aj druhý účastník.“

Podľa sťažovateľa oznámením krajskej prokuratúry č. Kc 129/07-17 z 22. januára 2008 o odložení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 5 Co 417/06 z 26. apríla 2007 bolo porušené jeho základné práva zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„Právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, listinou Krajskej prokuratúry v Košiciach, zo dňa 22.1.2008, sp. zn. Kc 129/07-17, porušené bolo.

Ústavný súd SR zrušuje listinu Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 22.1.2008 a vec vracia porušovateľovi na nové konanie a rozhodnutie.

Ústavný súd SR zakazuje porušovateľovi pokračovať v porušovaní namietaných základných práv sťažovateľa.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 10 000,-Sk.

Porušovateľ je povinný nahradiť sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 6 731,-Sk.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nevyužitím práva generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podať proti ním označenému uzneseniu krajského súdu mimoriadne dovolanie.

Zákonné predpoklady na podanie mimoriadneho dovolania sú upravené v ustanoveniach § 243e a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, využitie ktorého ako procesného inštitútu patrí výlučne generálnemu prokurátorovi. To znamená, že nejde o základné právo sťažovateľa, ktoré by bolo možné zahrnúť pod čl. 46 ods. 1 ústavy.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu na vyhovie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie mimoriadneho dovolania neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora rozhodnúť o tom, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, II. ÚS 14/04, I. ÚS 7/04, II. ÚS 407/06).

Vychádzajúc zo svojej stabilizovanej judikatúry ústavný súd dospel k záveru, že nevyužitím práva generálneho prokurátora podať proti označenému uzneseniu krajského súdu mimoriadne dovolanie nemohlo dôjsť k porušeniu označených základných práv sťažovateľa, keďže platná zákonná úprava nezakladá sťažovateľovi právo (právny nárok)

na vyhovieu jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania zo strany generálneho prokurátora.

Z citovaného textu § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Keďže v danom prípade nevyužitím práva generálneho prokurátora podať proti označenému uzneseniu krajského súdu mimoriadne dovolanie nemohlo dôjsť k porušeniu označených základných práv, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2008